11. cvičení - LS 2017

Michal Outrata

Opakování z přednášky

- Funkce dvou proměnných obrázky;
- Funkce dvou proměnných na množině;
- Parciální derivace, Jaccobián, tečná rovina obrázky;
- Množiny (hranice, vnitřek, kompaktní množina), implicitně zadané množiny a jejich vazby;
- Rovnice přímky (normálová), oaramterické zadání úsečky pomocí dvou bodů;
- Extrémy funkce na kompaktní množině
 - existence
- Krok 1 Rozdělíme množinu M na hranici a vnitřek;
- Krok 2 Určíme body B, pro které $\partial_x f(B) = \partial_y f(B) = \partial_z f(B) = 0$ a ke kandidátům na extrém přidáme všechny takové **ve vnitřku množiny** M;
- Krok 3 ROzdělíme hranici množiny na vrcholy (body, dimenze 0), hrany (úsečky nebo křivky, dimenze 1) a stěny (plochy, dimenze 2 pouze pokud f = f(x, y, z));
- Krok 4 Každá část hranice se musí v principu prověřit tedy provést nějaký úkon, který nám řekne, zda se na hranici nachází nějaký kandidát na extrém funkce;
- Krok 5 Dostaneme (snad) pouze několik kandidátů na extrémy. Porovnáním vybereme minimum a maximum funkce f na množině M.

Takže zbývá jen rozpracovat **Krok 4** - jinak vše umíme. My se naučíme používat tři metody:

- **Dosazovací metoda** nejlehčí z metod a zároveň nejvíce specifická. Máme-li hranici množiny zadanou implicitně rovnicí g(x,y) = 0, můžeme se pokusit vyjádřit z této rovnice jednu z proměnných, dosadit ji do předpisu funkce a hledat posléze extréme této nové funkce na příslušně upravené množině. Všechny takové extrémy přidáme do seznamu kandidátů na extrémy funkce f na množině M;
- **Metoda Jaccobiánu pro** f(x,y) metoda pro funkce dvou proměnných máme-li hranici množiny zadanou implicitně rovnicí g(x,y)=0, pak tato metoda je založená na řešení následující soustavy rovnic

$$\partial_x f(x,y) \cdot \partial_y g(x,y) - \partial_y f(x,y) \cdot \partial_x g(x,y) = 0$$

 $g(x,y) = 0$

Všechna řešení rovnice výše přidáme do seznamu kandidátů extrémů funkce f v množině M;

– Metoda Lagrangeových multiplikátorů - metoda pro funkce více proměnných (pro ná dvou nebo tří). Uvažujeme hranici množiny zadanou implicitně pomocí až dvou rovnic $g_1(x,y) = 0, g_2(x,y) = 0$ (my potkáme jen příklady kdy N = 1 nebo N = 2, protože tři vazby už i v \mathbb{R}^3 určují jediný bod a tedy ho rovnou můžeme zařadit na seznam kandidátů a nemusíme se trápit s výpočty). Tato metoda je založená na tzv. Lagrangeově funkci \mathcal{L} . Ta závisí na všech proměnných funkce f (tedy na x, y a případně z) a zároveň každá z vazeb g_i přidává této funkce \mathcal{L} jednu novou proměnnou λ_i - tzv. Lagrangeův multiplikátor. Tato funkce \mathcal{L} má vždy stejný tvar:

Pro dvě proměnné:
$$\mathcal{L}(x, y, \lambda) = f(x, y) + \lambda g(x, y)$$

Pro tři proměnné: $\mathcal{L}(x, y, z, \lambda_1, \lambda_2) = f(x, y, z) + \lambda_1 g_1(x, y, z) + \lambda_2 g_2(x, y, z)$

Vidímě, že definice není příliš složitá. Všimněme si, toho, že ačkoliv píšeme $g_i(x, y, z)$ tak funkce určující vazby nemusí nutně záviset na všech proměnných. Zároveň můžeme mít pouze jednu vazebnou rovnici. Pak tentopřípad lze zahrnout do definice výše jako speciální případ $g_2 \equiv 0$. Nebo-li máme-li jen jednu vazbu, automaticky přecházíme k $\mathcal{L}(x, y, z, \lambda) = f(x, y, z) + \lambda g(x, y, z)$.

To co nám metoda Lagrangeových multiplikátorů říká, je, že stačí zahrnout do seznamu kandidátů pouze body, které řeší soustavu rovnic

Pro dvě proměnné

$$\partial_x \mathcal{L}(x, y, \lambda) = 0$$
$$\partial_y \mathcal{L}(x, y, \lambda) = 0$$
$$\partial_\lambda \mathcal{L}(x, y, \lambda) = 0$$

Pro tři proměnné

$$\partial_x \mathcal{L}(x, y, z, \lambda_1, \lambda_2) = 0$$

$$\partial_y \mathcal{L}(x, y, z, \lambda_1, \lambda_2) = 0$$

$$\partial_z \mathcal{L}(x, y, z, \lambda_1, \lambda_2) = 0$$

$$\partial_{\lambda_1} \mathcal{L}(x, y, z, \lambda_1, \lambda_2) = 0$$

$$\partial_{\lambda_2} \mathcal{L}(x, y, z, \lambda_1, \lambda_2) = 0$$

Tím myslíme, body (x, y) (nebo (x, y, z)), pro které najdeme Lagrangeovy multiplikátory λ (nebo λ_1, λ_2), tak že v odpovídajícím bodě jsou všechny rovnice daného případu splněny.

Příklady Co se příkladů týče, tak vás opět musím odkázat na stránkypřednášejícího - Úkol 17 a Úkol 18. Je to opět z důvodu, že vymyslet příklad tohoto typu, který *rozumně vyjde* není jednoduché (alespoň pro mě ne), narozdíl od například o příkladů na limity, asymptoty, kvadratické rovnice apod. Sem dám pouze jeden nebo dva typové příklady, abyste viděli tu abstrakci v úvodu v praxi. Co se samostudia týče - doporučuji sérii z cyklu Khan Academy věnované právě metodě Lagrangeových multiplikátorů.

Dosazovací metoda Najděte extrémy funkce f na úsečce AB pro

(1)
$$f(x,y) = x^2 - 4x + 2y^2 + 3y$$
 $A = [0,2]$ $B = [4,0]$.

(2)
$$f(x,y) = x^2 + 3x + 2y^2 + 4y$$
 $A = [-4, -1]$ $B = [2, 2].$

Řešení 1 Nejprve si parametricky vyjádříme danou úsečku a dostaneme

$$AB: \{At + (1-t)B \mid t \in (0,1)\} \equiv \{x = 4-4t, y = 2t \mid t \in (0,1)\}.$$

Máme-li toto vyjádření, uvědomíme si, že nás naše funkce zajímá pouze na úsečce AB a tedy pouze pro body z množiny výše a tedy můžeme do f za x a y dosadit vyjádření výše a přejít k neznámé $t \in \langle 0; 1 \rangle$. Tím dostaneme funkci pouze jedné proměnné tvaru

$$f(x(t), y(t)) \equiv g(t) = (4 - 4t)^2 - 4(4 - 4t) + 2(2t)^2 + 3(2t) = 16 - 32t + 16t^2 - 16 + 16t + 8t^2 + 6t = 24t^2 - 10t = 2t(12t - 5).$$

Vidíme, že toto je parabola (kvadratická funkce), která je konvexní a tedy má jedno globální minimum a to ve vrcholu, který je přesně uprostřed mezi kořeny dané paraboly. Pokud tento vrchol ležív intervalu $\langle 0;1\rangle$, bude to nutně i minimum naší funkce g. Kořeny vidíme rovnou - 0 a 5/12. Minimum f na přímce AB je tedy v bodě odpovídající t=5/24. Abychom zjistili souřadnice tohoto bodu, musíme dosadit naše t=5/24 do vztahů pro x a y a dostaneme bod o souřadnicích x=4-5/6=19/6 a y=5/12.

Co se týče maxima, musí ho být nabyto v jednom z krajních bodů intervalu - ty odpovídají t = 0 nebo t = 1. Porovnáme-li hodnoty $g(0) = f(x_B, y_B)$ a $g(1) = f(x_A, y_A)$

$$g(0) = 0$$
 $g(1) = 40 - 26 = 14$,

získáme, že g(1) > g(0) a tedy v bodě odpovídajícímu t = 1 (tj. v bodě A) má funkce f globální maximum.

U této funkce jsme si trochu zejdnodušili život díky znalostem kvadratických funkcí. V příkladech se složitejším zadáním můžeme ale vždy použít nástroje z průběhu funkce a maxima a minima uvnitř intervalu vyhledat pomocí první derivace a monotonie funkce a následně je vždy ještě porovnat s krajními body. Doporučuji si dávat vždy velký pozor na to, abyste nezapoměnli, že naše "nová" funkce g je **pouze** na intervalu $\langle 0; 1 \rangle$! Pokud najdeme etrémy g mimo tento interval, tak jsme našli extrémy f mimo úsečku AB (ale někde na přímce zadané touto úsečkou). Ty nás nezajímají.